

Η Χριστιανική ηθική, οδός ελευθερίας (Αθανάσιος Κορώνης, MSc στην Ορθόδοξη Θεολογία - Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο)

/ [Πεμπουσσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η χριστιανική ηθική σαν τρόπος εν Χριστώ ζωής οδηγεί τον άνθρωπο στην ελευθερία και στη κοινωνία του προσώπου με τον Θεό. Διότι ο ζών εν Χριστώ μιμείται τη ζωή του Χριστού επί της γης ο οποίος μετέχει στη ζωή του Θεού και πληρούται από αγάπη, πίστη και ελπίδα. Ο Χριστιανός γνωρίζει το Θεό και συμμετέχει σε αυτόν μόνο όταν τηρεί τις εντολές Του. Εισιτήριο για την ένωση του κτιστού με το άκτιστο είναι η πιστή υπακοή στο θείο θέλημα η οποία απαλλάσσει τον άνθρωπο από την αιχμαλωσία των παθών του και τον βοηθά να ελευθερώσει τη δύναμη του προσώπου του και να ομοιωθεί με το πρόσωπο του Θεού. Σε μια ένθεη κατάσταση του ανθρώπου είναι άκυρη η υποταγή του σε ηθικούς νόμους θνητών. Διότι ο Χριστός ο οποίος είναι τέλειος Θεός αποκαλύπτει στον άνθρωπο το ήθος του Θεού το οποίο θα τον οδηγήσει στην οντολογική του τελειότητα. Επομένως η μόνη ηθική η οποία είναι αληθινή είναι η στηριζόμενη στο πρόσωπο του Χριστού. (Μαντζαρίδης Ι, 2009: 69, 88). Η Χριστιανική ηθική επειδή είναι ηθική της θείας Χάρης και της καινής εν Χριστώ ζωής δεν υπόκειται σε όρια νόμων, διότι επεκτείνεται στην ελευθερία του Πνεύματος. Η Χριστιανική ηθική

δεν αποβλέπει στη ηθική τακτοποίηση του ανθρώπου αλλά στην αποκατάσταση της κοινωνίας του με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος και στην συμμετοχή του στη Θεία ζωή. (Μαντζαρίδης ΙΙ,2010: 15)

Η Χριστιανική ηθική είναι η οδός της ελευθερίας στην οποία βάδισε ο Ιησούς Χριστός σαν Θεάνθρωπος και σαν μίμηση Χριστού, βασιζεται στο πνεύμα του, στην ελευθερία. Η Χριστιανική ηθική ελευθερία προορίζεται να κατευθύνει τον άνθρωπο προς αυτή. Στην Χριστιανική ηθική παρατηρούμε την ύπαρξη δύο διαφορετικών ελευθεριών. Την ελευθερία της βάσης (προϋποτιθέμενη) και την ελευθερία του τέλους (σκοπός). Η πρώτη ηθική ελευθερία είναι σχετική διότι είναι ανθρώπινη, δηλαδή, πεπερασμένη. Αντίθετα η ηθική ελευθερία του σκοπού είναι η απόλυτη ελευθερία , η ελευθερία που περιέχεται στην οντολογία του Πνεύματος. Απόλυτη ελευθερία είναι η ελευθερία η οποία αυτοκαθορίζεται ανεπηρέαστα και δημιουργεί εκ του μηδενός. Τα κτιστά όντα δεν έχουν φυσική ελευθερία επειδή έχουν «το είναι δεδανεισμένον», δηλαδή δοσμένο και ως εκ τούτου δεν το καθορίζουν. Επομένως η δοτή ανθρώπινη ελευθερία ανήκει σαν μετοχή στη Θεία ελευθερία και είναι ελευθερία επιλογής και όχι ελευθερία αυτοπροσδιορισμού. Η ελευθερία του Θεού περιέχει τη ελευθερία του ανθρώπου. Ο άνθρωπος οδηγούμενος από την φύση του στρέφεται συνειδητά προς Αυτόν για να του χαρίσει την ελευθερία. Για να κερδίσει το δώρο του Θεού ο άνθρωπος γίνεται δούλος Του και υπακούει τυφλά στο θέλημα Του. Η υπακοή σημαίνει αποδοχή της άκτιστης ελευθερίας και η υποδούλωση είναι η είσοδος σε αυτή η οποία τον απαλλάσσει από τον θάνατο. Η νίκη του ανθρώπου επί του θανάτου τον θεώνει και τον εισάγει σαν κοινωνό στην απόλυτη θεία ελευθερία. (Μαντζαρίδης ΙΙ,2010: 257-259)

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)